

3. K podstatným jménům v závorkách najděte vhodná příbuzná přídavná jména a doplňte je do vět.

(Katka) _____ sešity, (losos) _____ maso, (sobol) _____ kožešina, (meruňka) _____ kompot, (Lucka) _____ děti, (koza) _____ mléko, (líška) _____ oříšek, (buk) _____ list, (Lenka) _____ kamarádi, (páv) _____ pero, (svět) _____ šampioni, (fotbal) _____ trenéři, (doba) _____ oděv.

4. Doplňte koncovky přídavných jmen.

Roztomil _____ pes, dubov _____ nábytek, ryz _____ zlato, škodliv _____ lýkožrouti, zpěvav _____ ptáci, pár korálov _____ ch náušnic, duhov _____ m pstruhům, kruhov _____ m objezdem, sychrav _____ podzim, hmyz _____ tykadla, ciz _____ jazyk, papírov _____ draci, pštros _____ vejce, živ _____ plot, s týmov _____ m hráči, k mal _____ m dětem, antivirov _____ program, sob _____ paroží, borůvkov _____ koláč, jestřáb _____ křik, drz _____ žák.

5. Diktát.

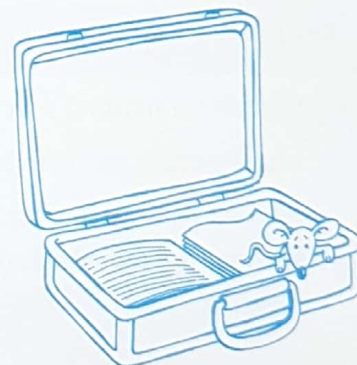
S pravými drahokamy, čerstvým větrem, na holých stromech, husím pochodem, mezi šedivými mraky, bylinkový čaj, mývalí srst, malí hoši, střídavý jedlík, zdravý rybí tuk, vyhublí koně, vepřový řízek, léčivý pramen, skvělí hráči, žirafí krky.

UČ, str. 81–83

SLOHOVÁ CVIČENÍ – OSNOVA VYPRÁVĚNÍ

1. Přečtěte si příběh a vymyslete k němu vhodný nadpis.

Jednou jsme takhle seděli u oběda a měli jsme škusánky s mákem. Okno bylo otevřené a oknem skočil dovnitř Honza a měl v zubech velikánskou myš, kterou položil na stůl přímo před tatínka, aby se pochlubil, že je dobrý lovec. Tatínek se lekl, ohnal se ubrouskem a začal rvát hrozným hlasem: „Fuj! Jedeš mi s tím!“ Maminka se také polekala a řvala ještě víc a nejvíc řvala Kristýna a pravila, že to bude její smrt. Honza to nechápal, tak si myš zase vzal a šel s ní pryč a nechal ji ležet na dvoře.

Když Rampepurda tak velice řvala, tak jsem v duchu pravil silným hlasem: Už to mám! Vzal jsem tu mrtvou myš a vstrčil jsem ji Rampepurdě do kufříku, ona tam má obrázky, prádlo a všelijaké písemnosti. Potom jsem chodil kolem ní a tvářil jsem se tajemně a vzal jsem si knížku a pilně jsem se učil, které jsou přítoky Labe. Kristýně to bylo divné, že se tak z ničeho nic učím, proč se šla podívat do kufříku.

Já jsem šel ven a venku jsem slyšel, jak strašně zařvala. Potom chvíli mluvila s maminkou a ta na mě pak volala jemným hlasem: „Pěťo! Petříčku, kde jsi? Maminka ti něco dá.“

Uslyšel jsem to volání a vstoupil jsem dovnitř a tázal jsem se: „Co mně dáš?“ A maminka pravila, ale už ne jemným hlasem, ale dosti silně: „Pojď sem! Jen pojď blíž!“

Tatínek to v krámě slyšel a přišel do pokoje a taky chtěl, abych přistoupil ještě blíž. Jelikož jsem to nechtěl učinit, tak mne popadl za ucho a přitáhl mne k sobě a otázal se: „Kdo dal tu myš Kristýně do kufříku?“ Ale já jsem nic nemluvil, neboť jsem věděl, že veškeré zapírání je marné. Proč se tatínek odepnul pásek a dlouho mne mydlil na zadní část těla. Pak mne nechal a já musil cvičit na housle.

(Karel Poláček: *Bylo nás pět*; upraveno)

Nadpis příběhu: _____

a) Rozdělte se do dvojic a sestavte osnovu příběhu. Napište ji do sešitu.

UČ, str. 84

4. SKLOŇOVÁNÍ PŘÍDAVNÝCH JMEN PŘIVLASTŇOVACÍCH RU

1. Z podstatných jmen utvořte přídavná jména přivlastňovací.

(Dvořák) _____ opera Čert a Káča, (Tyl) _____ Strakonický
dudák, (Janáček) _____ opera Šárka, (Smetana) _____ Dalibor,
(Neruda) _____ sbírka Hřbitovní kvítí, (Erben) _____ Vodník, (Ha-
nuš) _____ orloj, (Lada) _____ kresba.

a) Zjistěte, ke které známé písni napsal slova Josef Kajetán Tyl (hudbu složil František Škroup).
Jak se jmenovala divadelní hra, ve které tato píseň poprvé zazněla?

2. Podle tabulky skloňování přídavných jmen přivlastňovacích (v učebnici na str. 79) doplňte vynechaná písmena v koncovkách.

a) Myslbekov_ sochy, s Žižkov_m_ bojovníky, Gulliverov_ cesty, Čapkov_ cestopisy, nad
Havlíčkov_m_ básněmi, v Hrubínov_ch verších, Husov_ stoupenci, s Foglarov_m_ hr-
diny, Havlov_ hry, Alšov_ obrázky, Jiráskov_ díla, na Muchov_ch obrazech.

b) Lenčin_ šaty, Micčín_ kořata, mezi Novákov_m_ dětmi, Evin_ sourozenci, sousedov_
psi, k Jirkov_m_ kamarádům, tatínkov_ brýle, Milanov_ králíci, lékařčín_ pacienti.

UČ, str. 79–80

5. PŘÍDAVNÁ JMÉNA – OPAKOVÁNÍ

1. Doplňte vynechaná písmena.

Král Jan Lucemburský byl prý v_ soký, mužný a velký m_ lovník turnajů
a zápasů. Ve stříbrném brnění, s mečem po boku hrav_ v_ hazoval dřev-
cem ze sedla sla_ ší r_ tíře. Večer pak v hodovní s_ ni tančil s dvorním_
dámam_, recitoval verše a zp_ val za doprovodu loutny.

(Martina Drijverová: České dějiny očima psa; ilustroval Petr Urban; vybrané věty; upraveno)

a) Ve druhé větě určete slovní druhy. Nadepište je číslicí nad příslušná slova.

b) Vyhledejte přídavná jména. Přídavná jména tvrdá podtrhněte modře, přídavná jména měkká
oranžově.

c) Zkuste vysvětlit, co je to *loutna*. – Loutna je _____.

d) Doplňte synonyma ke slovům: *král* – _____, *zápas* – _____,
hravě – _____, *recitovat* – _____.

2. Do přídavných jmen v nabídce doplňte vynechaná písmena. Pak slova doplňte ve správném tvaru
do vět.

Nabídka: hlemýžď_, ryb_, ps_, hroš_, medvěd_, krokodýl_, krkavč_, bazilišč_.

Měsíc svítí jako _____ oko. Dana roní _____ slzy. Pohyboval se _____
tempem. Díval se na mě _____ pohledem. Prokázal nám _____ službu.

Je otrlý, má _____ kůži. Nasadil mu _____ hlavu. Je to _____ matka.

a) Zkuste vysvětlit, jak větám rozumíte.